

נדרים דף ח'

POINTS TO PONDER

1. The גמרא quotes two statements said by רב גידל אמר רב. On the first one the גמרא asks "מושב וְעומד" while on the second it adds שבועה חלה על שבועה. Why didn't the גמרא add this in the first case?
2. Further to the above since רב גידל אמר רב quoted a פסוק regarding דוד המלך making a שבועה to do a מצוה, why didn't the גמרא ask on דוד המלך the same question?
3. The גמרא discusses whether a person can make a נדר to do a מצוה. Assuming that he can't because he is already מושבע מהר סיני, the גמרא suggests that he can still do so as a motivation. If the נדר isn't binding, how is that motivating him?
4. The גמרא answers that since one can fulfill the מצוה of תלמוד תורה with שמע קריאת שמע the נדר is חל. When he learns more than just saying שמע קריאת שמע he is fulfilling a מצוה, so how does this help? It's still a נדר to do a מצוה and he is מושבע to do as many מצות as possible.
5. The גמרא asks about a בעל becoming a שליח לחרטת אשתו. Why would we need "שליחות" for this? He is not effecting or executing anything, unlike קידושין for example where שליחות is obviously necessary.

בן ר' קיים משה יצחק ז"ל
ע"נ הרב צבי ליפא בן יחיאל ישראל זצ"ל

If you have any comments or suggestions, please email Rabbi Grunhaus at Ygrunhaus@gmail.com

לימוד מסכת נדרים מוקדש על ידי משפחת מרמלשטיין
לזכות כל החיילים ולשמירה על עם ישראל